

Publicerad 2007-08-08 18:46 av silvertejp

jag träffade henne en dag, på väg hem från bussen, och jag kommer aldrig att kunna förklara det bättre än så här. men ja. det var en vändpunkt i mitt liv. och jag saknar henne. Vildpionen. jag förväntar mig inte att ni ska fatta något alls av det här.

Kronisk Fånge- men ändå fri

jag träffade en VILDPION igår och hon fick mig
att falla sönder i kärlek framför hennes fötter.
hon skapade poesi i mitt hjärta
och nej,
jag kan inte följa
dig nu på din flykt
för det rede jag byggt
men en dag ska jag följa
dig på din vildfågelflykt
när jag slipper att dölja
mina sår
bakom redet jag byggt

fredsduvan lämnade mig väldigt ensam igår
jag ville också ge mitt liv åt freden
som ett envist barn ville jag följa med henne
på hennes flykt
men jag är väl buren och fången däri
den du tänker på
nu när du slagit dig fri
jag hoppas att du tänker på mig ibland, pion
jag vill vara någon du minns
för alla bara glömmar
men jag finns, jag kommer alltid att finnas, jag finns
men ingen här orkar se
Ä S H
jag är vilsen, trött och förvirrad
fylld med hat & destruktivitet
(till tusen)
och det är väl som du sa
en gång kommer jag att bli vis på det du berättade för mig
och jag hoppas att också jag
en dag får bli
bundis med cylinder-john

VILDPION, min vildfågel

vill du vara min vän?
jag behöver nya själsfränder nu
jag behöver vackerhet och närhet
någon som inte vet allt men ser mig ändå
men kanske orkar inte heller du

(jag är trött på att trötta ut alla med min klagosång och mina ränder, jag är trött på att vara en börda, kan jag möjligtvis få börja om?)

ett enda hopp jag har
en enda brand brinner hos mig
en KÄRLEK så het
ett band som håller i all evighet

jag vill bort från det här nu
möta nya vackra VILDPIONER
och följa med dem på deras vildfågelflykt
jag vill lära mig att flyga
och jag vill aldrig mer känna denna marken under mina fötter igen
men ändå jag hoppas att det är som du sa
att en dag
när jag är trygg ihundraprocent
då jag förstår vad i redet jag känt
då kommer jag att kunna älska
både den här staden som gett mig inget alls
och de människor som sett mig
inte någonstans inte ens i periferin
med röda kinder

en dag skall också jag
flyga fri i min flykt
och även jag ska ha vackert vitt hår
och mörka glasögon
och kunna säga att inga kedjor håller mig kvar
jag väljer att stanna här
jag väljer att leva mitt liv
här och alltid här för här
finns jag

du har förälskat mig, min VILDPION

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren silvertejp med Poeter.se id #17894 innehar upphovsrätten